

og det er nærmest dem, vi skulle vække en hjælp-som Broderhaand, idet vi ligesom skulle holde dem tilbage fra at synke længere og længere ned i Haabløshedens og Modløshedens Mo-rads.

Den fungerende Formand: Dette ligger dog temmelig fjernt fra den Gjenstand, der her er under Forhandling, og jeg vil derfor opfordre det ærede Medlem til noget strengere at holde sig til det, der er Gjenstand for Forhandlingerne.

Utbretsen: Det var kun min Mening at ville oplyse Grunden, hvorfor jeg har været med til at stille Endringsforslaget; og jeg skal nu, efter den høitærede Formands Advarsel, mere holde mig til den egentlige Sag. — Det kunde siges, at Forslaget, naar det skal udgives en Ministerialtidsende, vil volde Udgifter, hvad ogsaa det ærede Medlem for Veile Amts 3die Valgfreds (Th. Nielsen) noget har omtalt. Jeg har seet i Betænkningen, som er er bleven afgiven i Landsthinget, at man har meent, at Lovtidsenden skulde koste 1 Rd., Ministerialtidsenden 1 Rd. 3 Mk., og begge Tidender 2 Rd. Naar der nu gratis blev udslagt Exemplarer af disse Tidender paa passende Steder, vilde det rigtignok volde en Udgift; men vi maae da ogsaa fravægne, at Regjeringen sparer forskjellige Betsendtgjørelser, deels ved Kirkefestøve og deels paa anden Maade, hvilke, som bekendt, ogsaa have været forbundne med Udgifter. Sætte vi nu 2 Rd. for hvert Exemplar, vil Udgiften, da der, som vi vide, er 1060 Communer i Landet, blive noget over 2,000 Rd.; men naar vi derfra drage de andre Udgifter ved den tidligere Betsendtgjørelsesmaade, vil den hele Udgift blive imellem 1 og 2,000 Rd., vel nærmest opad 2,000 Rd. Dette er dog imidlertid ikke for nogen Udgift at regne, ligesoverfor det Gode, som Foranstaltningen kan antages at ville medføre for hele Landets Befolkning. De større Skatteydere, som ville komme til at svare det Meste af denne Udgift, ville jo ogsaa have Nytte og Gavn deraf, dersom de ikke selv ville holde Tidenden, men de mindre Bemidlede, som ikke have Raad til at skaffe sig Ti-

denden, vil det især komme tilgode. Jeg talte i Begyndelsen om et Træ, hvoraf man kunde plukke nyttige og gavnlige Frugter, men jeg maa tillige gjøre opmærksom paa, at man, naar man vilde have et saadant Træ, ogsaa maa have en god Jordbund, hvori det kan groe. Her mener jeg, at Danmark maa være Jordbunden, hvor et saadant nyttigt Træ skulde groe, og disse nyttige Steder, hvor Exemplarer bleve udlagte, vilde være ligesom Plantebed i den Have, vi kunne kalde Danmark; det vilde være de Steder, hvor dette Træ groer, og hvor Frugterne plukkes. Samfundet bestaaer nu som bekendt af store og smaa Mennesker, og de store ere de, som ere rige paa Kundskab, og som have faaet deres store Andeel af de jordiske Ting. Disse Store kunne bedre naae disse Frugter end de Mindre, som ikke have Raad, og jeg troer derfor, det vilde være kjont, om disse store Mennesker, som staae Grenene saa nær, hjalp til at trække disse Grene ned og sagde til de Mindre: Kom nu herhen, saa kunne I være med til at plukke Frugterne ned af Træet. Herved kunde vi ligesom blive en samlet Genhed; den ene Klasse kunde hjælpe den anden til lige Gøder, og vi kunde da ogsaa være visse paa, at vi, naar den Tid kommer, davi skulle søge at sætte Danmarks Led, som har været af Lave og som endnu er det, i Lave igjen, med forenede Kræfter vilde søge at gjøre dette. Ved forenede Kræfter kan man magte Meget, og derfor er det, jeg vil anbefale dette Forslag til Vedtagelse.

Justitsministeren: Det første Spørgsmaal, der foreligger under denne Sag, er Spørgsmaalet om, hvorvidt den i Lovforslaget oplagne Ministerialtidsende skal bortfalde. Dette Spørgsmaal skal jeg ganske henstille til Thinget. Sagens Stilling er jo den, at der oprindeligt kun var foreslaaet af Regjeringen en Lovtidsende, men at der i det andet Thing var flere, som ønskede, at det ved Siden af Lovtidsenden skulde paalægges Regjeringen at virke til, at der blev udgivet en Ministerialtidsende, idet der derved opnaaedes, at man paa en lettere og mere overfluelig Maade fik samlet de administrative, kongelige eller ministeri-